

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR : D. CHEBAPCI

APARE ODATĂ PE
SĂPTĂMÂNĂ

PROPRIETAR : I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an . . . . . 30 Lei
Pe 6 luni . . . . . 16 >
Pe 3 luni . . . . . 8 >

Studentii plătesc pe jumătate

Străinătate : 40 lei pe an, 20 pe 6 luni

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCURESCI

91,— Oheul Dâmboviței —91.

Vis-à-vis de Palatul Justiției

Un număr vechi 2 Lei

 Cine primește două numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

S U M A R

Expunere de motive și proiect de lege pentru modificarea câtor-va articole din legea organizării judecătorești elaborat de D-l Ministrul de Justiție Djuvara, critică de D-l D. Chebapci.

Jurisprudența română :

Judecătoria Ocol. II Pitești : I. D. Simionescu cu D. C. F. R.

Jurisprudența străină :

Curtea de apel din Paris secția I : Afacerea d-soarei Châuvin.

Informațiuni.—Bibliografie.

EXPUNERE de MOTIVE

ȘI

PROECT DE LEGE

PENTRU

Modificarea câtor-va articole din legea organizării judecătorești

D-l ministru al Justiției a tipărit espunerea de motive și proiectul de lege pentru modificarea câtor-va articole din legea organizării judecătorești.

Proiectul de lege are de scop de a întinde inamovibilitatea la judecătorii de ședință și de instrucțiune. In espunerea de motive, d-l ministru al Justiției, arată utilitatea acestei reforme și neajunsurile ce rezultă din actuala lege de organizare, după ce stabilise că inamovibilitatea magistraturei a fost urmărită de bătrâni încă de sub regulamentul organic :

«Legiitorul din 1890, citim în espunerea de motive, «a introdus, în adevăr inamovibilitatea în tribunale «numai pentru președinți, punând pe judecătorii de șe- «dință și pe cei de instrucțiune, colegii și colaboratorii «lor indispensabili, pe un picior de inferioritate care le «ridică ori ce prestigii. Și cu toate acestea, ei formează

«completele de judecată ! Ei alcătuesc majoritățile ! Ei «pronunță, prin numărul lor, hotăririle ce se dau în «prima instanță ! Deosebirea stabilită între președinte «și cei-l'alți judecători, linia de despărțire trasă între «dânșii, nu se poate înțelege, nici justifica în mod ra- «țional. Ea cuprinde ceva nedrept și nelogic care is- «bește de la prima vedere. Legislațiunea noastră are ad- «mis în adevăr, în materie de jurisdicțiune, principiul «pluralității voturilor, ca o garanție de bună judecată «pentru justițiabili. Pentru ca acest principiu să poată «da toate roadele sale, e de trebuință ca cei ce judecă «să fie puși în o situație de egalitate. Alt-fel, echilibrul «se rupe, și cei mai siguri de poziția lor apasă asupra «celor-l'alți, intimidându-i, nesocotindu-i, impunându-le «vroința lor. Cu sistemul acesta ajungem, în fapt, la «judecătorul unic, cu toate inconvenientele lui, dar fără «corectivul ce tocmai i s'a dat în țările în care el se «practică, adică *respunderea unică*.

«Isbit de aceste neajunsuri, prezentul proiect de lege «a crezut că corespunde unei adevărate necesități, a- «cordând inamovibilitatea la toți judecătorii titrați din «tribunale, afară totuși de supleanți, cari, până își vor «fi făcut probele, rămân, pentru a zice astfel, mai mult «ca niște simpli stagiarî ai carierei».

Proiectul propune ca numirile în magistratură inamovibilă, și înaintările, să nu se facă de pu- terea executivă, dar după o recomandațiune a corpului judecătoresc, având ministrul justiției, dreptul de a alege dintre candidații recomandați. Eată cum este motivată această modificare de îmbunătățire :

«O altă îmbunătățire, este relativă la recrutarea și la «înaintarea judecătorilor inamovibili, prin mijloace me- «nite a asigura deplina lor independență.

«Independența magistratului nu stă, în adevăr, nu- «mai în faptul că el se știe asigurat, în poziția sa prin

«inamovibilitate, ci, mai cu seamă, în convingerea că e
«adăpostit contra omnipotenței puterii executive prin
«restrângerea sa prin reglementarea prerogativei aces-
«tia de a face singură numirile sa înaintările. Pe câtă
«vreme, deci, guvernele vor avea la dispoziție mijlocul
«de ași manifesta fără nici un control preferințele, pe
«atâta magistratura va atârna mai mult sa mai puțin
«de dênsele, căci atracția favorurilor e de multe ori mai
«puternică de cât însăși temerea. Legiutorul din 1890
«n'a voit să țină socoteală de aceste considerațiuni, el
«a menținut vechiul sistem, după care numirile și ina-
«intările sunt lasate la singura voință și apreciere a Mi-
«nistrului și a continuat ast-fel o stare de lucruri pă-
«gubitoare pentru interesele justiției.

«Dacă inamovibilitatea singură e, prin urmare, neîn-
«destulătoare, de a asigura independența magistratului,
«sistemul ce s'a socotit mai nemerit, pentru neatîrnarea
«acestuia, e de a se asocia Ministrului și alți factori
«cari să'l ajute în alegerea candidaților pentru numi-
«rele sa înaintările ce va avea să facă. Spre acest sfâr-
«șit, s'a crezut că ar fi bine a se încredința un rol în-
«semnat în cauză însăși magistraturei, cea d'ntăiu și cea
«mai direct interesată la onoare și la prestigiul ei pro-
«priu. Instanțele judecătorești vor avea, deci, după noul
«proiect de lege, să alcătuiască în viitor liste de pre-
«sintare pentru fie-care grad ierarhic inamovibil, reco-
«mandând pe cei mai distinși dintre acei cari sunt în
«condițiune de a aspira la ocuparea locurilor vacante.
«Puterea executivă neputînd, totuși, să fie lipsită de ori-
«ce drept în această materie, i sa rezervat pe acela de
«opțiune de pe listele înfățișate de magistratură. Cu
«chipul acesta, prin dubla selecțiune făcută de corpul
«judecătorec, pe de o parte, și de Ministrul Justiției
«pe de alta, se va asigura în practică și mai bine dreapta
«apreciere a titlurilor și a meritelor fie-cărui candidat».

Partea a doua din espunerea de motive arată
modificările făcute pentru a astupa lacunile legii
destul de însemnate pentru a fi pricinuit în prac-
tică numeroase dificultăți.

În vederea numeroaselor procese ce se află la
tribunalul Ilfov și Brăila, cum și la Curtea de
apel din București, proiectul propune a se înființa
încă câte o secțiune.

Față de nepotrivirea dintre art. 10 din legea
de organizare judecătorească și art. 895 cod. co-
mercial, se propune ca cererile de apel, în materie
comercială, să se adreseze de a dreptul către pre-
ședintele secțiunii comerciale.

Proiectul modifică art. 34, în sensul ca pe viitor
primii-președinți să nu delege pe membrii Curții
de apel în localitățile unde au a îndeplini func-
țiunea de președinte a Curții cu jurați.

Tot prin acest proiect de lege s'a lămurit că
și anii serviți ca membru supleant, se socotesc în
anii de vechime pentru înaintare.

Partea aspră din legea de organizare judecă-
torească, după care magistratul înlocuit, nu mai
putea fi readus în funcțiune, a fost înblânzită,
putându-se ca magistratul înlocuit să fie rechemat
ori când, fără termen, chiar după o scurtă între-
rupere a carierei sale.

Proiectul de față merită toată atențiunea pu-
bliciștilor, a juriștilor, a mandatarilor Țării. Prin
el se completează, se întărește sistemul de ina-
movibilitate ce garantează stabilitatea și neatâr-
narea magistraturei, garanție puternică a unei
bune și nepărtinitoare justiții.

Prin proiectul d-lui Ministru Djuvara, se îndreaptă
unele greșeli ce se află în actuala lege, și se aduc
îmbunătățiri în grefe și arhive.

Din parte-mi găsesc ca, în scurtul timp de când
d-l Djuvara a venit în capul departamentului
justiției, a dovedit că are tact, că, cu râvnă, ține
ca justiția să-și facă datoria, stimulând aceasta
prin apărarea prestigiului ei, nepermițând ca, din
causa unor persoane influente ce aveați interese
la mijloc, să se atingă prestigiul magistraturei.

Proiectul de față va da prilejul de a se stabili
mai bine avantajele inamovibilității, arătându-se că
de nu au produs pe deplin, rezultatele așteptate,
pricina poate să fie în ne nemerirea numirilor.

În numărul viitor ne vom ocupa mai pe larg
de acest proiect, al cărui text îl publicăm mai
jos.

D. Chebapci.

PROIECT DE LEGE

pentru

Modificarea câtor-va articole din legea organizării judecătorești

Art. 1.—Articolele 7, 8, 10, 11, 23, 29, 34, 53, 54, 55,
57, 58, 59, 60, 61, 65, 92, 93, 94, 99, 101, 129, 151 și 166
din legea Organizării Judecătorești se modifică în chi-
pul următor :

Art. 7. (Vechiul art. 7 modificat). Tribunalele de ju-
deț se compun dintr'un președinte, din trei judecători,
dintre cari un judecător sindic, și dintr'un supleant.

Art. 8. (Vechiul art. 8 modificat). Tribunalele de ju-
deț din Ilfov, Iași, Dolj, Covurlui, Prahova, Mehedinți
și de Brăila au mai multe secțiuni.

Tribunalul de Ilfov are șase secțiuni, din cari una
de notariat și una de comerț ; cel de Iași și de Dolj
câte trei secțiuni ; cel de Covurlui, de Prahova, de Me-
hedinți și de Brăila, câte două secțiuni.

Fe-care secțiune se compune dintr'un președinte, din doi judecători și dintr'un supleant.

În tribunalul Ilfov, secția I va avea trei judecători, cea de notariat patru judecători; iar cea de comerț șapte judecători, din care trei judecători sindici.

La tribunalul Iași, secțiunea II va avea patru judecători.

Secțiunea de notariat și de comerț a tribunalului de Dolj, secțiunea II a tribunalului de Covurlui, secțiunea I a tribunalului de Prahova, secțiunea II a tribunalului de Mehedinți și secțiunea I a tribunalului de Brăila, compuse fie-care din câte trei judecători și un supleant, vor avea competența afacerilor comerciale.

Cele-alte atribuțiuni ale secțiunilor rămân cum sunt fixate prin legi și regulamente speciale.

Art. 10. (Vechiul art. 10 modificat). Primul-presedinte împarte, după rîndul intrării sau după natura lor specială, la diferite secțiuni, cererile din nou intrate. Cele-alte cereri sunt direct îndreptate către președinții secțiunilor.

La tribunalele cu o secțiune comercială, acțiunile și apelurile asupra cărților de judecată, date în materie comercială, se vor adresa presedintelui acelei secțiuni.

Art. 11. (Vechiul art. 11 modificat). În fie-care an, la 1 Septembrie, primul-presedinte procede la formarea secțiunilor fie-cărui tribunal compus din mai multe secțiuni. Spre acest sfîrsit el ia, prin tragere la sorți, în ședință publică, cu bile și față cu ministerul public, câte un judecător de la fie-care secțiune, pentru a lăsa la secțiunea cea-laltă.

La secțiunile care au trei sau mai mulți judecători, se vor schimba în același mod câte doi judecători.

Supleanții se trag la sorți deosebit, ast-fel ca același supleant să nu servească doi ani d'a rîndul la aceeași secțiune.

Președinții rămân la secțiunile lor respective.

Art. 23. (Vechiul art. 23 modificat). Curtea din București are patru secțiuni; cele-alte câte două.

Art. 29. (Vechiul art. 29 modificat). Trei din membri Curței, trași la sorți conform art. 11, formează camera de punere sub acuzațiune în materie penală.

Membrii desemnați vor fi dispensați de un atare serviciu anul următor.

La Curtea din București, se va trage alternativ câte unul din fie-care secțiune; la cele-alte, unul din secțiunea I și doi din secția II. Ei continuă a îndeplini toate însărcinările lor ca judecători de ședință.

Art. 34. (Vechiul art. 34 modificat). Compozițiunea, circumscripțiunea și funcționarea Curților cu jurați rămân ast-fel cum sunt fixate prin legile și prin regulamentele în vigoare.

Desemnarea consilierilor pentru presidarea Curților cu jurați și determinarea circumscripțiunilor în care au să presideze, se vor face pe secțiune, în ședință publică și prin tragere la sorți cu bile, în prezența ministerului public, luându-se, pentru Curtea din București, câte un consilier de la fie-care secțiune, iar pentru cele-lalte Curți câte I, sau II de secțiune, după trebuință.

Consilierul desemnat nu poate fi înlocuit de cât în cas de boală sau de împedcare justificată.

Consilierii cari au presidat Curțile cu jurați într'o sesiune vor fi *dispensați* de această însărcinare în sesiunea următoare, *întru atât însă numai întru cât serviciul nu va suferi din această cauză.*

§ 1

In Grefe

Art. 53. (Vechiul art. 53 modificat). Nimeni nu poate fi numit grefier de tribunal dacă nu are vârsta de 21 de ani și dacă nu a servit ca ajutor de grefă sau ca secretar de parchet cel puțin trei ani.

Cel care a absolvit doi ani de drept va putea fi numit grefier după un stagiū de un an într'o grefă sau secretariat de parchet.

Pentru licențiații în drept stagiul va fi de șase luni.

Archivarul de tribunal, după un serviciu neîntrerupt de cinci ani în această calitate, va avea gradul și onorariul de ajutor de grefă.

Art. 54. (Vechiul art. 54 modificat). Nimeni nu poate fi numit grefier de Curte de apel dacă nu are vârsta de 25 de ani și dacă nu este licențiat sau doctor în drept, sau, în lipsă de acest titlu, dacă nu a servit ca ajutor de judecător de ocol, supleant sau substitut, sau ca grefier de tribunal, cel puțin doi ani, sau ca ajutor de grefă la Curte cel puțin 5 ani.

Grefierul de Curte de apel, care are titlul de licențiat sau de doctor în drept, are grad de judecător de tribunal și se bucură de aceleași drepturi la înaintare.

Archivarul de Curte de apel, după un serviciu neîntrerupt de cinci ani în această calitate, va avea gradul și onorariul de ajutor de grefă.

Art. 55. (Vechiul art. 55 modificat). Nimeni nu poate fi numit prim-grefier sau grefier la Curtea de casațiune dacă nu are vârsta de 25 de ani, dacă nu este licențiat sau doctor în drept și dacă pe lângă aceasta, nu a fost judecător de ocol, procuror, judecător de tribunal cel puțin doi ani, grefier la Curtea de apel sau șef de biuroū la Curtea de casațiunea cel puțin 3 ani, sau în ori-ce altă funcțiune judecătorească de un grad superior, cum și avocat în timp de patru ani.

Primul-grefier al Curței de casațiune are grad de prim-presedinte de tribunal; grefierii au grad de președinți de secțiune; iar șefii de biuroū, titrați, de judecător de tribunal, bucurându-se cu toții de aceleași drepturi la înaintare.

§ 2

In judecătorii și tribunale

Art. 57. (Vechile art. 57 și 58 contopite și modificate).

Nimeni nu poate fi numit supleant, substitut sau ajutor de judecător de ocol, dacă nu are vârsta de 21 de ani împliniți și nu posedă titlul academic de licențiat sau de doctor în drept.

Art. 58. (Vechiul art. 59 modificat) Nimeni nu poate fi numit judecător de ocol, judecător de tribunal sau procuror-șef de parchet, dacă nu are vârsta de 25 de ani, nu este licențiat sau doctor în drept și nu a fost supleant, substitut, procuror de secție sau ajutor de judecător de ocol cel puțin doi ani, sau nu a exercitat profesiunea de avocat cel puțin patru ani.

Art. 59. (Vechiul art. 60 modificat). Nimeni nu poate fi numit președinte sau prim-procuror dacă nu are vârsta

de 27 de ani, nu este licențiat sau doctor în drept și nu a servit cel puțin patru ani în magistratură, dintre cari două ani ca judecător sau ca procuror șef de parchet.

Primul-președinte se ia dintre primii-procurorii, președinții de tribunal sau de secție, cari au o vechime de două ani în acest grad.

§ 3

In Curțile de Apel

Art. 60. (Vechiul art. 61 modificat). Nimeni nu poate fi numit consilier sau procuror de Curte dacă nu are vârsta de 30 de ani, nu este licențiat sau doctor în drept, nu are un stagiū de cel puțin trei ani ca președinte de tribunal sau de șapte ani ca magistrat, dintre cari patru ani ca judecător sau ca procuror, sau un stagiū de opt ani ca avocat sau ca profesor de drept într-o Universitate a Statului.

§ 5

Despre tablourile de candidați și listele de presintare

Art. 64. (Adăugat). În fie-care tribunal și Curte de apel, precum și la Curtea de casațiune, se înființează câte un registru, ținut prin îngrijirea primilor președinți sau a președinților respectivi, în care se vor înscrie, după cererea celor în drept, numele tuturilor candidaților cari întrunesc condițiunile legale pentru a fi numiți sau înaintați în magistratură.

Înscrierile se fac în virtutea unei ordonanțe președințiale, în care se arată titlurile cari motivează înscrierea. Ordonanța care refuză o înscriere cerută va putea fi atacată de cel interesat d'înaintea secțiunilor unite a instanței respective.

Registrele de candidați, ast-fel alcătuite, se consultă la cas de trebuință, când instanțele judecătorești sunt chemate să exercite dreptul lor de presintare, fără însă ca prioritatea înscrierilor să dea verii-un drept de preferință, nici ca neînscrierea să fie un obstacol pentru recomandarea unui candidat merituos.

Art. 65. (Adăugat). În cas de vacanță în sânul unei instanțe judecătorești, Curtea de casație, Curțile și tribunalele se adună pentru a procede la alegerea candidaților ce trebuiesc să fie presintați Ministrului de Justiție spre numire sau înaintare.

Dreptul de presintare se exercită, pentru vacanțele de funcțiunii inamovibile ivite la tribunalele de prima instanță, de acele tribunale și de Curtea de apel în circumscripția căreia se află; pentru cele ivite la Curțile de apel sau la Curtea de casațiune, de ambele aceste instanțe, după deosebirele următoare.

Art. 66. (Adăugat). Alegerea candidaților pentru presintare se face în adunare generală, cu scrutin secret și cu majoritate absolută sau, în cas de imposibilitate, cu majoritate relativă, în termen cel mult de două săptămâni de la ivirea vacanței.

Ministrul de Justiție, în termen cel mult de 15 zile de la ivirea unei vacanțe, o va face cunoscută instanțelor respective chemate de lege a concura la completarea ei prin liste de presintare.

În cas contrariu, acele instanțe pot procede din oficiu la alcătuirea acelor liste.

Tribunalele de prima instanță exercită dreptul lor de presintare constituite numai cu elementele lor inamovibile.

Art. 67. (Adăugat). Indată ce un loc de președinte, de prim-președinte, de judecător de ședință sau de instrucțiune, a devenit vacant în sânul unui tribunal de prima instanță, fie-care tribunal din aceeași circumscripțiune presintă Curței de apel respective câte o listă separată de doi candidați. Curtea alege din toate acele liste doi candidați, cărora adăugând alți doi, aleși d'a dreptul de dânsa, formează o nouă listă de patru candidați, pe care o înaintează Ministrului de Justiție

Pentru locurile de consilier, de președinte și de prim-președinte de Curtea de apel, Curtea de Apel în sânul căreia s'a ivit vacanța și Curtea de casațiune formează fie-care câte o listă deosebită de câte doi candidați. Aceste liste se vor trimite Ministrului de justiție prin mijlocirea primului președinte al Curței de casațiune.

Pentru locurile de consilier la Curtea de casațiune, fie-care Curte de apel recomandă Curței de casațiune câte un candidat. Curtea de casațiune alege doi candidați din cei recomandați, și mai adăugând alți doi, aleși d'a dreptul de dânsa, formează o listă de patru, pe care o presintă Ministrului de Justiție.

Pentru locurile de președinte și prim-președinte de Curte de casațiune, această instanță formează ea singură o listă de trei candidați, pe care o presintă Ministrului de Justiție.

Art. 68. (Vechiul art. 65 modificat). Ministrul de Justiție, în termen de 15 zile cel mult de la primirea listelor de presintare, e dator să împlinească vacanța ce ar fi existând, numind pe unul din candidații înscriși pe acele liste.

Dacă, în termenul prevăzut de lege, listele de presintare nu au fost înaintate, Ministrul de Justiție va invita pe instanțele respective să se conforme legei, și dacă, nici după aceasta, în termen de alte cinci-sprezece zile, acele liste nu au fost trimise, Ministrul va face d'a dreptul numirea, conformându-se condițiunilor de numire și de înaintare stabilite de legea de față.

Art. 69. (Adăugat). Pentru locurile de judecător de ocol și de ajutor de judecător de ocol, de supleant, de substituit și de procuror de tribunal, Ministrul de Justiție face numirile d'a dreptul și fără altă recomandare.

El face numirile d'a dreptul și fără recomandare pentru locurile de procuror-general și de procuror de secție la Curțile de apel și la cea de Casațiune.

Art. 96. (Adăugat). Judecătorii de tribunal, afară de supleanți, cari se găsesc în funcțiune la promulgarea acestei legi, devin inamovibili dacă posedă titlul universitar de licențiați sau de doctori în drept.

Judecătorii de instrucțiune, după cinci ani de funcționare în această calitate, pot fi asimilați gradului ierarhic superior, aceluia de președinte de tribunal, prim-procuror, și, după alți patru ani, aceluia de consilier de Curte, în ambele cazuri, însă, după un avis conform al Curței de apel al circumscripțiunii respective. În toate cazurile, ei vor primi onorariul aferent funcțiunilor asimilate.

Art. 97. (Vechiul art. 92 modificat). Judecătorul de

instrucție care va fi emis un mandat de depunere sau de arestare va fi dator, în termen de trei zile, de a referi complectului tribunalului, care va decide în camera de consiliu, după ce va asculta raportul judecătorului, al procurorului și pe prevenit, dacă menține sau nu acel mandat. După o lună de la data primului mandat, tribunalul va decide din nou, observând aceleași forme, dacă încuviințează sau nu prelungirea detențiunii preventive, și așa înainte din lună în lună până la darea ordonanței definitive.

Incheerile tribunalului asupra mandatelor de arestare sau de depunere se pot ataca cu opozițiune d'înaintea Camerei de punere sub acuzare respective, atât de ministerul public, cât și de prevenit.

Nu se derogă cu aceasta la dispozițiile codului de procedură penală relative la punerea în libertate provizorie pe cauțiune.

Prin derogățiune la art. 248, § 3 din codul de procedură penală, judecătorii cari se vor fi pronunțat asupra mandatului de depunere sau de arestare pot lua parte la judecarea procesului în fond.

Art. 98. (Vechiul art. 93 modificat). Magistrații inamovibili nu pot perde funcțiunile lor de cât prin demisiune sau ajungere^{*)} la limita de vârstă.

Ei nu pot fi destituiți sau puși în disponibilitate de cât în temeiul unei deciziuni disciplinare.

Ei nu pot fi transferați nici chiar prin înaintare fără consimțământul lor în scris.

Cu toate acestea, magistrații inamovibili ai tribunalelor vor putea fi transferați când vor fi localnici din județul unde tribunalul și are reședința, vor avea rude, legături sau interese în acea localitate, sau când interesul serviciului și buna administrare a justiției ar cere aceasta.

Această transferare nu se poate face de cât prin decret regal, după avisul conform al unei comisii compuse din primul-președinte, din procurorul-general al Curței de apel și din secțiunea Curței unde funcționează primul-președinte. Când vor fi doi magistrați în cazul de a fi transferați, ei vor permuta între dânsii. Când n'ar fi, magistratul transferat va permuta cu un altul care ar consimți la aceasta. Negăsindu-se, comisiunea va desemna magistratul cu care să se facă permutarea și acesta va avea dreptul la o despăgubire pentru cheltuelile ce i se vor pricinui.

Art. 99. (Vechiul art. 94 modificat). Legea nu recunoaște punerea în disponibilitate voluntară.

Magistratul demisionat și înlocuit poate fi reprimi orî când în magistratură.

Magistratul pus în disponibilitate nu poate fi reprimi decât dupe cel puțin doi ani.

Magistratul destituit nu poate fi nici o-dată reprimi; el perde pensiunea în anumite casuri prevăzute de lege.

Art. 104 (Vechiul art. 99 modificat). În cazul de punere în retragere din art. 102 și 103^{*)}, se va acorda magistratului două treimi din întreaga pensiune ce i s'ar fi cuvenit după legea pensiunilor, dacă însă el a servit cel puțin 10 ani.

Prin derogare la art. 2 din legea pensiunilor, magistrații Curței de casațiune și ai parchetului ei vor avea, pe viitor, dreptul la o pensiune de 1200 lei pe lună, dacă însă au servit cel puțin 10 ani în Curtea de casațiune, sau 14 ani ca președinți sau prim-președinți de Curte de apel, și aceasta fie când acești magistrați se vor retrage de bună voe pentru a și exercita dreptul la pensiune, fie când vor fi puși la retragere silită fiind-că au atins limita de vârstă.

Această pensiune va fi reversibilă asupra văduvei și copiilor, în condițiunile legei pensiunilor.

Art. 106 (Vechiul art. 101 modificat). Pedepsele disciplinare sunt:

- Prevenirea;
- Mustrarea;
- Suspendarea pe timp limitat;
- Inlocuirea;
- Disponibilitatea;
- Destituirea.

Art. 134. (Vechiul art. 129 modificat.) Tribunalele și Curțile de apel din toată țara vor ține ședință în toate zilele, afară de Duminică și de sărbătorile legale.

Portul costumului, ast-fel cum este reglementat prin decretul de la 21 Iunie 1869, este obligatoriu atât pentru magistrați, cât și pentru avocați.

La judecătoriele de ocoale acest port nu este obligatoriu de cât numai pentru judecători și numai în orașele de reședință.

Art. 156. (Vechiul art. 151 modificat.) În Curtea de casație și în fie-care Curte de apel sau tribunal, rangul ierarhic este constatat printr'o listă ținută de grefier.

El este cel următor:

În Curtea de casație:

- Primul-președinte;
- Procurorul-general;
- Președinții de secție în ordinea vechimei lor;
- Consilierii în ordinea vechimei lor;
- Procurorul de secțiune;
- Grefierii în ordinea vechimei lor;

În Curți:

- Primul-președinte;
- Procurorul-general;
- Președinții de secțiune în ordinea vechimei lor;
- Consilierii și procurorii de secțiune în ordinea vechimei lor;
- Grefierii în ordinea vechimei lor;

La tribunale:

- Primul președinte;
- Președinții de secțiuni și primul-procuror în ordinea vechimei lor;
- Judecătorii și procurorii;
- Supleanții și substituții;
- Grefierii în ordinea vechimei lor.

Art. 171. (Vechiul art. 166 modificat). Dispozițiunile art. 135, 136, 137, 138, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148^{*)} Dispozițiunile de la titlu VI din partea III nu se aplică Curței de Casațiune.

*) După vechia numerotație art. 97 și 98,

*) După vechia numerotație art. 130, 131, 132, 133, 137, 138, 140, 141, 142, 143.

Art. II.—Articolele 57 și 58 devin art. 57.

Articolele 59, 60, 61, 62, 63 și 64 devin art. 58, 59, 60, 61, 62, și 63.

Articolele 66, 67, 68, 69, și 70 devin art. 71, 72, 73, 74, și 75.

Articolul 65 se suprimă.

Articolele 71, 72, 73, 74, și 75 etc., până la 169 inclusiv, devin art. 76, 77, 78, 79, 80, etc., până la 174 inclusiv.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

JUDECĂTORIA OCOLULUI II PITEȘTI

Audiența de la 26 Septembrie 1897

Ioan D. Simionescu cu Direcțiunea generală a căilor ferate române

Căile ferate române. — Transport. — Marfă expedită cu calea ferată. — Perderea ei pe drum. — Responsabilitatea direcției căilor ferate. — Obligațiunea ei de a despăgubi pe proprietarul mărfii de valoarea ei.

Prin faptul pierderii și neajungerii la destinație a unei mărfii expediate cu drumul de fier, direcțiunea căilor ferate, care și-a luat angajamentul a face transportul, este reponsabilă de pierderea mărfii și deci datoare a despăgubi pe proprietarul mărfii de valoarea ei.

Judecata,

Având în vedere acțiunea comercială intențială de I. D. Simionescu, comerciant din Pitești, contra direcțiunii generale a căilor ferate române prin care reclamantul tinde a se obliga direcțiunea a-i plăti suma de lei 130, valoarea unui sac cu cărticele Job ce i a fost expedit din Galați de la casa I. Calavrezos și care marfă n'a sosit la destinație fiind perdată cu ocaziunea transportului pe căile ferate:

Având în vedere susținerile părților în instanță și actele prezentate de reclamant;

Având în vedere declarațiunea făcută în instanță de reprezentatul căilor ferate, cum că în adevăr marfa pretinsă de reclamant s'a perdat pe drum cu ocaziunea transportului;

Considerând că reclamantul prin actele prezentate dovedește că din Galați i-a fost expedit între altă marfă și un sac cu cărticele Job a cărui valoare este de 130 lei;

Considerând că prin faptul pierderii și neajungerii la destinație a acestei mărfii, direcțiunea căilor ferate care și-a luat angajamentul a face transportul, este reponsabilă conform codului de comerț, *Titlu 12, despre Contractul de transport*, de pierderea mărfii și deci în drept a despăgubi pe reclamant de valoarea acelei mărfii;

Considerând dar că acțiunea reclamantului fiind fundată, cată a fi admisă;

Vezând art. 413, 414, 415, 419, 423, 430, 441, Cod. Comercial și 998 C. Civ.;

Pentru aceste motive,

Admite ca fundată acțiunea reclamantului Ion D. Simionescu, comerciant din Pitești;

Obligă pe direcțiunea generală a căilor ferate române să plătească reclamantului suma de lei una sută trei-zeci, valoarea mărfii pierdute, plus cinci-spre-zece lei, spese.

JURISPRUDENȚA STRĂINĂ

CURTEA DE APEL DIN PARIS, SECȚIUNEA I

Audiența de la 30 Noembrie 1897

Președenția D-lui PÉRIVIER, Prim-Președinte

Afacerea domnișoarei Chauvin 1)

Avocat. — Femea. — Prestarea jurământului.

De și viza procurorului general nu este de cât o simplă formalitate prealabilă, destinată să justifice identitatea, capacitatea universitară a persoanei ce dorește să presteze jurământul de avocat, Curțile au dreptul și datorita de a verifica dacă, independent de capacitatea sa juridică, acea persoană intru nește și cele-lalte condițiuni de capacitate cerute de lege.

Legiuitorul, restabilind ordinul avocaților, s'a referit la dreptul vechi când Baroul a fost constituit prin tradițiune, usuri și ordonanțe, și dreptul vechi refusa persoanelor de sex feminin facultatea de a exercita profesiunea de avocat.

De altmintrelea, după legiuirea actuală, avocatul fiind chemat să suplinească pe judecători, și profesiunea de avocat fiind regulamentată și supusă unei discipline, admiterea la titlul de avocat are cea mai mare afinitate și participă, în unele împrejurări, ca și însăși magistratura, la un adevărat serviciu public; prin urmare, această profesiune trebuie să fie considerată ca un oficiu bărbătesc.

In consecință, femeea licențiată în drept, nu poate fi admisă să presteze jurământul de avocat.

Curtea deliberând,

Considerând că prin concluziuni semnate de dânsa și de avueul său, d-l Guyon, domnișoara Chauvin cere de la Curte, în virtutea diplomei sale de licențiată în drept cu data de 19 Iulie 1890, vizată la 3 Noembrie 1897 de către d-l procuror general, să fie admisă să presteze jurământul de avocat, prevăzut de legea din 22 Ventôse, anul al XII, de decretul din 14 Decembrie 1810 și de ordonanța din 20 Noembrie 1822;

Că d-l procuror general se opune în mod espres la admiterea acestei cereri;

Considerând mai întâiu că dacă, contrariu dispozițiilor legilor și tradițiunii, domnișoara Chauvin nu este asistată de către decanul ordinului de avocați sași de un membru al Consiliului Ordinului, această asistență nu este cerută sub pedeapsă de a i se opune, în formă, la cererea sa, un fine de neprimire; că de altmintrelea nici un fine de neprimire de acest fel nu i se opune de către d-l procuror general, care se mărginește a i opune un fine de neprimire, în fond, tras din acea că textele invocate nu au fost edictate de cât în favoarea licențiaților în drept de *sex masculin*.

Considerând că, pentru a se sustrage de la regulele și principiile pe cari se întemeiază acest fine de neprimire, domnișoara Chauvin susține că titlul de avocat

1) A se vedea «Cronica» din No. 42 al ziarului nostru,

ce revendică, și care i s'ar conferi prin prestarea jurământului ce reclamă, se distinge cu totul de exercițiul efectiv al profesiei de avocat, care ar putea să-î fie atribuit prin admiterea la stagiul de către vreunul din barourile din Franța;

Că această distincțiune, în teoriă adevărată, este absolut neesactă în fapt, că de altmintrelea nu a fost invocată în mod serios înaintea Curții, și că însăși domnișoara Chauvin a recunoscut, în cursul explicațiilor sale orale (așa este de sigur că deja dânsa este decisă să ceară înscrierea sa într'un barou oare-care și convinsă că o s'o poată obține cu înlesnire), că trebuie să se gândească să câștige în mod legal, din titlul său de licențiată, «valoarea comercială», după chiar expresiunea sa, ce trebuie să-î asigure caracterul real al profesiei de avocat.

Considerând, de altmintrelea, că chiar admițând că reclamanta Chauvin nu are în vedere a obține de cât simplul titlu de avocat prin prestarea jurământului, atunci trebuie să admitem că Curtea ar fi, în speță, numai un simplu birou de înregistrare pentru a o admite în această Companie;

Considerând că această ipotesă este absolut neesactă;

Considerând, în adevăr, că dacă viza procurorului general nu este de cât o simplă formalitate prealabilă destinată a justifica identitatea, și capacitatea universitară a persoanei ce dorește să presteze jurământul de avocat, nu este tot ast-fel și pentru Curți, singure investite cu dreptul de a admite pe licențiații ce se prezintă înaintea lor pentru a presta jurământ; că incontestabil singure Curțile au dreptul și datoria să verifice, înainte de a pronunța hotărârea lor de *admittatur* dacă, independent de capacitatea lor juridică ce rezultă în profitul suplicantului din diploma de licențiat în drept, dânsul întrunește și cele-l'alte condițiuni de capacitate cerute de lege pentru a se bucura de prerogativele și avantajele ce ar rezulta pentru dânsul din simplul titlu de avocat;

Considerând dară, că, dacă Curțile de apel sunt incompetente d'a examina în fapt moralitatea, probitatea, onorabilitatea licenților în drept ce se prezintă înaintea lor pentru a presta jurământul de avocat (cestiuni ce sunt numai de competența consiliului de disciplină al baroului în care cer înscrierea), nu este însă tot ast-fel când este vorba, ca în speță, d'a cerceta dacă licențiatul nu este exclus legalmente prin chiar sexul său din ordinul căruia voește a'î aparține;

Considerând, asupra acestui punct, că, fără a fi trebuintă să ne preocupăm de temeuri morale, fizice, sociologice sau ori-care altele cari pot, pe drept sau pe nedrept, să fie invocate în contra cererei reclamantei Chauvin, singura cestiune supusă la aprecierea Curței este cea de a se ști dacă, în starea actuală a legislațiunii noastre, femeia poate să fie admisă să presteze jurământul de avocat, și ca consecință, să exerciteze această profesie;

Considerând, că după ce a constatat abuzurile scandaloase ce rezultase prin substituirea apărătorilor oficioși baroului, legiuitorul a restabilit Ordinul avocalor și s'a mărginit a prevedea în articolele 24 și 31

din legea din 2 Iulie 1812, și a impune, garanțiile de înscriere cerute pentru a fi avocat; că nici odată n'a vrut să aducă o inovațiune în această materie, ci numai s'a mărginit a impune regulile de urmat din partea aceluia ce ar voi, pe viitor, să fie avocați, ast-fel ca de aci înainte să prevină scandalurile sgomotoase ce rezultă din neștiința și necapacitatea apărătorilor oficioși; că mărginindu-se a restabili barourile, legiuitorul s'a referit în mod manifest la vechile condițiuni sub cari aceste barouri fuseseră constituite în vechiul drept, prin tradițiune, usagiuri sau ordonanțe;

Considerând că este recunoscut în mod universal în vechiul drept, în țările de drept scris ca și în țările de drept cutumiar, inspirate, asupra acestui punct, de principiile dreptului roman, că profesia de avocat era interzisă în mod formal persoanelor de sex feminin; că rarele pretinse excepțiuni invocate de reclamanta Chauvin, referindu-se de altmintrelea, nu la femeia avocat, ci la femeia investită cu o procură sau pledând pentru ea însăși, nu ar putea face să cadă aceste reguli absolute ce nu au fost de cât aplicația principiului în virtutea căruia tot-d'auna s'a considerat profesia de avocat ca un oficiu civil;

Considerând că acea ce demonstrează în mod și mai peremptoriu că articolele citate mai sus n'au înțeles de cât să regulemanteze situațiunea licențiaților în drept de sex masculin, este starea de inferioritate în care legislatorii redactori ai Codului civil au înțeles, la o epocă aproape concomitentă, să mențină pe femei, după cum rezultă din dispozițiunile articolelor 37, 213, 214, 215, 217, 373, 391, 393, 400, 442, 980, 1421, 1429 din codul civil (24, 195, 196, 197, 199, 327, 345, 351, 383 și altele, din codul civil român); că rezultă în de ajuns că femeia licențiată în drept nu ar putea invoca, sub pretext că ar fi a se crea în mod arbitrar o excepțiune pe care legea nu a prevăzut-o, o legiuire care, în toată evidența, nu a fost făcută în favoarea sa;

Considerând, în fine, că articolele 30, din legea din 22 Ventôse anul al XII, și 35 din decretul din 14 Decembrie 1810, cheamă, în unele cazuri, pe avocatul înscris în tabloiu, să suplinească pe judecători și pe ofițerii ministeriali; că rezultă din aceste dispozițiuni regulamentare al exercițiului profesiei de avocat, cum și din disciplina la care este supusă această profesie, că această profesie liberală nu este deschisă tuturilor persoanelor ce au obținut de la autoritatea universitară diploma de licențiat în drept; că dânsa are cu magistratura, de la care femeia este legalmente exclusă, cea mai mare afinitate și deci participă, eventual, tot ca și magistratura, la un adevărat serviciu public; că, fără a ne opri de considerațiunile trase din libertatea muncii, garantată tuturilor Francesilor, fără distincțiune de sex, nici a ne opri de afirmațiunile domnișoarei Chauvin cum că ar fi contrariu moravurilor și progreselor civilizațiunii moderne dacă nu am admite-o să presteze jurământul de avocat, Curtea, făcând să observe că numai legiuitorului îi aparține dreptul de a modifica legile și de a edicta altele noi, pe când puterea judecătorească nu este chemată de cât să interpreteze și să aplice legile existente.

Respinge cererea, etc.

Observațiuni. — Soluțiunea consacrată de hotărîrea ce precede ne pare singura compatibilă, zice *Gazette des Tribunaux*, după care am luat această deciziune, cu starea actuală a legislațiunii noastre, care nici o dată n'a prevăzut admiterea femeii la exercițiul profesiei de avocat.

Desbaterile, al căror resumat l'am dat în numărul trecut al ziarului nostru, expun în deajuns doctrina celor două tese în prezență și argumentele pe cari se sprijină. Dacă, în Franța, cestiunea nu se puse încă înaintea justiției, fusese însă în Belgia resolvată în acelaș sens, ca și deciziunea de mai sus, de către secțiunea I a Curții de apel din Bruxelles, printr'o deciziune din 12 Decembrie 1888 (*Gazette des Tribunaux* din 5, 14, 17, și 18 Decembrie 1888). Tot această deciziune este publicată în Dalloz (1889, 2, 33), cu o notă a d-lui Glasson, care crede însă «că nici o lege nu interzice femeilor să fie avocați»; deciziunea curții de apel din Bruxelles fiind atacată cu recurs, Curtea de casațiune din Belgia a confirmat deciziunea Curții de apel, printr'o deciziune din 11 Noembrie 1889, publicată în Sirey, (1890, 4, 25) cu o notă a d-lui Labbé, în acelaș sens ca și deciziunea.

Pentru noi, declară acest autor, cestiunea de drept (admiterea femeii la exercițiul profesiei de avocat) se reduce la acești termeni: Care este sensul, care este întinderea legii din anul al XII-lea? Această lege restabilind ordinul avocaților, schimbat-a, fără să o spună, condițiunile de o admisibilitate în cea ce privește sexul?

Afirmativa nu pare că poate fi susținută.

Aceiași opinie o exprimă și d-l Cresson (*Abrégé des usages et règles de la profession d'avocat* p. 10).

Femeea, scrie acest autor și vechiul decan al baroului parisian, nu poate exercita profesia de avocat, nici, prin urmare, să fie admisă să presteze jurământul prealabil exercițiului profesiei, chiar dacă posedă o diplomă investită cu toate formalitățile.

Contra: *La femme avocat* de d-l Louis Frank.

Se poate consulta asupra rolului consiliului de disciplină al avocaților, în materia de presertare de jurământ, articolul publicat în *Gazette des Tribunaux* cu data de 6 Noembrie 1897.

INFORMAȚIUNI

Jouă 27 Noembrie corent, s'a continuat desbaterile recursului făcut de Comunitatea elină din Galați în contra deciziunii Curții de apel din Iași.

secția I, cu No. 81|96, dată în proces cu M. Gr. Bonachi. Intreaga ședință a secțiunilor-unite a fost ocupată de d-nii avocați D. Alexandrescu, Petre Missir și C. G. Disescu, cari au răspuns, din partea intimatului Bonachi, la motivele de cassare invocate de partea recurentă. Câte trei apărători au desvoltat, cu mult talent și știință, tesa susținută de revendicantul Bonachi, că sub codul Calimach, care este luată după codul austriac, comunitățile și ori-ce persoane morale, pentru a avea ființă, a exista ca persoane juridice, trebuiau să fie autorizate de stat.

Curtea a amănat pronunțarea deciziunii pe jouă 4 Decembrie.

Secțiunea a II-a a Curții de apel din București, a condamnat pe Ionel Antonescu, fost inspector polițienesc și Romano, fost comisar, la câte trei luni închisoare, pentru exercițiul ilegal al profesiei de dentiști în dauna unui oare-care Paraschivescu, căruia i-au scos măselele fără instrumente, nu însă fără durere, în arestul secției, într'o noapte, cu ocaziunea desordinelor din Noembrie anul trecut.

În această afacere fusese implicat și un al treilea dentist de contrabandă, însă în schimbul unor avantagii materiale, Paraschivescu renunțase de a'l mai acuza.

De alt-mintrelea și acest Paraschivescu este tot un fost polițist, condamnat și el ca abusiv.

Vorba ceea: Cine seamănă vânt,... 'și culege măselele după jos!

BIBLIOGRAFIE

A apărut 3 volume:

TRATAT TEORETIC ȘI PRACTIC

DE

PROCEDURA CIVILA

DE

DIMITRIE CHEBAPCI

Doctor în drept, Avocat

Primul volum conține: Legea judecătorilor de pace, acțiunile posesorie, acțiunea de revendicare, regulamentul de hotărnicie și legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică.

Volumul al II-lea conține:

ESECUȚIUNEA SILITĂ

Volumul III:

ESECUȚIUNEA SILITĂ IMOBILIARĂ

Câte-și trele volumele fiind de mare folos, magistraților, avocaților și studenților în drept, ele se găsesc de vânzare la librăriile Stork & Müller, Pasagiul Român și Leon Alcalá, calea Victoriei cum și la autor *str. Plantelor No. 39*, și se pot procura în urma unei scrisori și a înaintării costului prin mandat poștal.

Fie care volum costă 12 lei, câte-și-trele volumele 36 lei.

S'a pus sub presă volumul IV, cuprinzând: acțiunile, excepțiunile, nulitățile și recursurile în Casațiune